do non contemnit eam. quia ſicut ex vna pte videt eſſe
difficilis ⁊ amara. ita ex alia eſt dulcis ⁊ ſapida. Eſt eñ
difficilis ad intelligēdū. ⁊ amara. i. penoſa ope adimplē
dū. ꝓpter qđ dicit. Et faciet amaricari ventrē tuū. i. car
nalitatem ſiue humanitatē tuā que eſt mollis ⁊ fragilis
⁊ ideo graue eſt ei et penoſuʒ modica implere. Facit eti
am liber diuine. i. ſacre ſcripture nedū amaricari vētreʒ
anime. i. mentē ingētum ducit hoīem in cognitionē ꝓ
phetaꝝ ⁊ defectuū. de quibꝫ amaricat. ſed deducit etiā
in ꝯtemplationem diuinoꝝ et celeſtiuʒ. et quanto ei fit
dulcius qđ intus videt tanto in amaritudinem verti
tur id quod foris ſuſtinet. Sed ex alia pte ſcriptura ſa
cra dulcis eſt ⁊ ſapida. ideo ſubdit. ſed ī ore tuo erit dul
ce ſicut mel qꝛ dulcis ad audiendū. Nonne dulcis ē au
ditui noſtro hec vox ſcripture que dici Mat. xxv. Ve
nite benedicti patris mei poſſidete patū vobis regnuʒ
ante ꝯſtitutionem mundi. Nonne hec eſt dulcis ſcri
ptura Luc. xxij. Ego diſpono vobis ſicut diſpoſuit mi
hi pater meus regnū vt edatis ⁊ bibatis ſup menſam
meā in regno meo. Nunquid hec eſt dulcis vox. j. ad
Coꝛ. ij. Originaliter Iſid. lxx. Oculus non vidit. nec
auris audiuit. nec in coꝛ hoīs aſcendit. que quidē ꝑpa
rauit deus his qui diligunt illum. Certe vtiqꝫ ratio. q̊
ad quartū. ex ſacra ſcriptura ꝓuenit interne ſalutis et
leticie ſuauitatis. Quātum ad quartū ponit obtinende
glorie ſecuritas ibi ſpem habeamus. Vbi notandū cū
rex terrenus ꝓmitteret alicui homini ſibi charo aliquā
dignitatē vel gloriā vt daret ſibi aliqđ pignus. ille vti
qꝫ de gloria obtinenda eſſet ſecurus. Rex celeſtis pro
miſit nobis gloriam ſempiternā. de qua ꝓuer. iij. Glo
riam ſapientis poſſidebunt. De qua Ecci. xxiiij. Glo
ria magna eſt ſequi dñm. longitudo eñ dierū. id ē eter
na vita aſſumet ab eo. ⁊ ſupra hoc dedit nobis pignus
Z nobile ⁊ hoc eſt ſpes. Que ſm Aug. et magiſtrū lib. iij.
ſniaꝝ. diſ. xxvj. eſt expectatio future beatitudinis veni
ens ex gratia dei et meritis ꝓcedentibus. Ex qua diffi
nitione ſpei claret qui vult ſecure futuram beatitudinē
expectare. neceſſe eſt primo vt habeat hoc ex paſſione ⁊
gratia dei. qꝛ dicit Orige. in li. de ritu eccleſiarum. ſi ali
quis bona cunctoꝝ hoīm ꝑpetraſſet atqꝫ totius mun
di tormenta ſuppliciaqꝫ tuliſſet. nō tamen dū eterna be
atitudine dignus eſſet. niſi nobis eā feliciſſima xp̄i paſ
ſio meruiſſet. Et apl's ad Roma. viij. Exiſtimo inquit
qꝫ nō ſunt ꝯdigne paſſiōes huiꝰ ſeculi. i. equales ad fu
turā gloriam. nō abſolute ſed mediāte noſtro arbitrio.
⁊ meritis bonis. Si enim bene fecerimus ſaluamur. ſi
male damnamur. Ideo dicit beatus Greg. li. dya. Ipa
qꝫ ꝑhennis regni ꝑdeſtinatio ita diſpoſita eſt ab omni
potenti deo. vt ad hoc electi ex labore ꝑueniant. quate
nus poſtulando mereant accipe. qđ eis oīpotēs deꝰ
ante diſpoſuit donare. Hec grego. Ex iam dictis patʒ
qꝫ ſecuri ſunt de regno futuro ⁊ eius gloria q̄ faciūt opa
bona ⁊ meritoria. qꝛ illa ſunt quaſi pignora. ⁊ arre q̄bꝫ
regni celeſtis fiducia creſcit. vt dicit Anſ. li. ſimilitudi
nū. c. lxxiiij.

¶ De eadem dñica ſermo in euangelium.

Videbunt filiū hominis
venientē in nubibꝫ celi cū virtute magna et
maieſtate Luc. xxj. Ciuitates regie ⁊ magne
ꝯſueuerunt habere multas portas. ꝑ quas ⁊ licet por
te ſint varie. tñ ſolummodo ducūt in vnā ciuitatē. ⁊ ſic
legit in legenda martyꝝ thebeoꝝ. ⁊ de thebea ciuitate
regia que ſup nylum fluuiū fuit poſita que centuʒ por
tas habuit ꝑ quas quilibet aduena ſubintrauit. Spūa
liter ciuitas regia celum eſt. De qua dicit Dauid pſal.
lxxxj. Glorioſa dicta ſunt de te ciuitas dei. que ſunt iſta
glorioſa et famoſa. qꝛ eſt ſancta. Apocal. xxj. Vidi ciui
tatem ſanctam hieruſalem. quia eſt opulenta ⁊ firma.
Iſi. xxiij. Reſpice ſyon ciuitatē ſolennitatis noſtre ocu
li tui videbunt hieruſalem opulentū tabernaculuʒ qđ
transferri poterit. quia eſt clara ⁊ amena. Apoc. xxj. Ci
uitas illa nō eget ſole neqꝫ luna vt luceāt in ea. q. di. nō
indiget illuminatione coꝛpali. nā claritas dei illumiābit
eā. ⁊ lucerna eius eſt agnus. qꝛ ē rege ⁊ legibꝫ decent or
nata. Ideo dicit Aug. de ciui. dei. Hoꝛtoꝛ te fieri ciueʒ
illius ciuitatis. vbi rex veritas. lex. charitas. dignitas.
ſanctitas. pax. felicitas. ⁊ vita etnitas. Ecce q̄ glorioſa ⁊
q̄ famoſa dicūt de ciui. dei. Ad hāc igit ciuitatē ſt mlte
porte. Prima porta eſt veritas ſcrē ſcripture has iubet
apire ſibi dauid pſ. cxvij. Apite mihi portas iuſticie. i.
veritatē ſacre ſcripture ingreſſus in eas ꝯfitebor dño. A.
Illas igit portas apiunt boni doctores ⁊ catholici mi
niſterio ⁊ merito. qꝛ hn̄t apire portas eiꝰ. ⁊ lingue eoꝛuʒ
claues celi facte ſunt. ſʒ xp̄s apit eas auctē ꝓpria ⁊ vir
tute. Eſa. xvij. apit ⁊ nemo claudit. claudit ⁊ nemo ape
rit. Scđa porta eſt fides. qꝛ ipā ducit ad regē xp̄m. Pſ
vbi s. Hec porta dñi iuſti intrabūt ī eā. i. ꝑ eā. Tercia
porta immo verius oſtium eſt chriſtus quod dicit Jo
hannis. x. Ego ſum oſtium ꝑ me ſi quis intrauerit ſal
uabitur. Ex his dictis patʒ qꝫ ſcripture ſancte ſunt por
te veniendi ad fidem ⁊ ad eius iuſticiaʒ. Rurſus fides
eſt porta veniendi ad chriſtum. chriſtus eſt porta intrā
di ad celum. De his Judicum. xiiij. Aperite nobis por
tas quia nobiſcum deus. Quarta et vltima porta eſt di
es iudicij. Prouerbioꝝ vltimo. Nobilis in portis vir
eius. id eſt in vltimo iudicio ſublimius apparebit chri
ſtus quando ſederit cuʒ ſenatoribus terre. id eſt cū apo
ſtolis. Et congrue dies iudicij aſſimulatur porte. Nam
patet vrbis aditus porta dei. Ita etiā dies iudicij por
ta regni. quia per eam electis patebit celeſtis introitus.
Juxta illud Apoca. vlti. Beati qui ꝑ portam intrant
in ciuitatem. ſcilicet celeſtem hieruſalem. Ad hoc igit iu
dicium qualiter chriſtus aduenerit. dicunt nobis ver
ba prelibata. Videbunt filium hominis ⁊c. In quibꝫ
ꝟbis tria tangit apl's Matheus.
Judicis aſpectum quo malos terrebit.
Saluatoris aſpectum quo bonos mulcebit.
Olim deſpectum qui magnificus apparebit.
Circa primū eſt notandum. Conſuetudo eſt reguʒ ter
renoꝝ quando volunt viſitare ciuitates ſuas ibi iudi
cia faciendo. primū ꝑmittūt nuncios ſuos quibꝫ medi
antibꝫ ante aduentū innoteſcūt vt ſe interim homies
examinent ⁊ diſponent. ſic rex celeſtis chriſtus hanc cō
ſuetudinem tenebit cum venerit iudicaturus ſeculum
per ignem. premittit enim nuncios per quos aduentū
ſuum futurum nunciat ⁊ oſtendat. Primi nuncij erūt B.
falſi ꝓphete de quibus xp̄s predixit. Mat. xxiiij. Sur
gent inquit pſeudoprophete ⁊ pſeudochriſti. et dabūt
ſigna et prodigia magna. ita vt in errorem ducantur. ſi
fieri poteſt etiam electi. inter illos etiam veniet antichri
ſtus. qꝛ ſm Iſi. li. viij. ethi. ideo antixp̄s appellat qꝛ cō
tra xp̄m venturus eſt. Contra xp̄m etiā predicabit ⁊ ſa
cramentis etiam eius aduerſabit. De eius aduentu ꝑ
dicauit ⁊ predixit dñs Joh. v. Ego veni in noīe patris
mei ⁊ nō accepiſtis me. veniet alius. ſ. antichriſtꝰ in no
mie ſuo ⁊ illū accipietis. Ecce pena pctī. ſicut dicit gloſa.
Judei q̄ noluerūt recipe xp̄m recipient antixp̄m: vt q̄
noluerūt credere veritati. credent mendacio ⁊ falſitati.
De aduentu etiā antichriſti dicit de pmis ⁊ nouiſſimis
diebꝫ. Veniet inq̄t filius ꝑditiōis. ⁊ putās ſe q̄ſi ſit deꝰ
⁊ exaltabit coru eiꝰ nimis. Et ſbdit. Naſcet. n. ī cho
roſaym. nutriet in bethphagida. ⁊ regnabit in caphar
naū. ſʒ glo. ij. ad Theſ. ij. dic exp̄ſſe qꝫ naſcet ī babylon.
Et idē dic Jero. ſup Act. xj. Antixp̄s naſciturꝰ ē de po
pulo iudeoꝝ. ⁊ veniet de babylō. Solo duplex ē natiui
tas. vna ī vtero q̄ naſcet ī choroſaym. qꝛ ibi ꝯcipiet. vt
dic Metho. mr. Cui exūte ī carcē reuelata ſt pma ⁊ no

niſſima. vt dicit magiſter in libro hiſto. Alia eſt natiuitas ex vtero que erit ſm glo. ⁊ Hiere. in babylon .ſ. egypti nō in babylon deſtructa vbi nullus in ſeculū habitabit. Et dicit notant̄ Iero. ꝙ naſcet̄ de pplo iudeorū. q2 de tribu Dan deſcendet iuxta ꝓphiam Jacob Gen. xlix. Fiat dan coluber ceraſtes in ſemita mordēs vngulas equi vt cadat ⁊ aſcenſor eius retro. Hoc eñ exponitur a multis de antixp̄o q̄ erit coluber in via. q2 morſu peſtifere p̄dicationis interficiet ſanctos. ⁊ cornu poteſtatis armabit̄ contra multos qui aſcenderunt culmen virtutū. ⁊ hos deiecit retro. ideo dr̄ ceraſtes ī ſemita. ceraſtes .n. dicit̄ ſerpens cornutus vt dicit glo. ordiñ. Et ſequit̄ poſt hanc ꝓphiam Gen. xlix. Poſt illuȝ expectabo ſalutare tuū dn̄e. q2 poſt antixp̄m ſaluator expectatus veniet ad iudicium. Naſcet̄ aūt de impudiciſſima adultera ꝑ opationē inimici. ſicut chriſtus natus eſt de pura virgine ꝑ opationem ſpūſſancti. vt dicit Vincē.

E in ſpecu. hiſto. li. xxxij. cap. xviij. Nō ipſe more ceteroꝝ hominū habebit a die cōceptionis ſue angelū ſui cuſtodem vſq3 ad annos diſcretionis. tunc extollet̄ ſup omne illud qđ eſt deus ⁊ angeloꝝ p̄ſidio eū penitus deſertum. occupabit eū dyabolꝰ q̄ ſm volūtatē ſuā inclinabit eū ad malum ſicut poſſeſſor ad libitū ſuū trahit iumentū. Petrus comeſtor dicit ꝙ a principio ↄceptōnis illius dyabolus in vtero matris deſcendet cuius virtute deinceps alet̄ et naſcet̄ adoleſcēs. ſed primū eſt veriꝰ erit .n. educatio eius occulta ſm illud Dan. xj. Educabit̄ occulte. ⁊ repente cōſurget. et hoc ſm Aug. ideo faciet. ne ꝑ humanā doctrinā ſ3 ꝑ diuinā potentia3 illud qđ faciet opari videat̄. Scḋm nunciu3 qđ p̄cedet aduentū antichriſti eſt finis regni romanoꝝ. Dicit enim Metho. martyr in li. de no. die. Veniet impator

D grecorū et ſedebit in hieruſalem. vij. annis. tunc rex romanorū ⁊ grecoꝝ aſcendēt in galgota in quo loco dn̄s crucis patibulū ſubire dignatus eſt. ⁊ tollet rex romanoꝝ de capite ſuo coronā ſup ceruicem ſuam. ⁊ expandit manꝰ ad celū. tradetq3 deo ſpūm ſuū. Poſt veniet filius pditionis in hieruſalēq3 ingrediet̄. Ex his verbis Methodij apparet ꝙ ante aduentū antichriſti regnū romanorum et grecoꝝ vnum erūt. et terra ſancta que nunc calcat̄ a gētibus. a xp̄ianis inhabitabit̄. Quia dicit romanoꝝ rex qui et erit grecoꝝ ⁊ xp̄ianoꝝ ibi ſeptem annis habitabit. Ad idem dicit Ambro. ſup illud apl̄i. Nec primū venit diſſenſio. non inquit prius veniet dn̄s q̄ regni romani diſſectio fiet. ⁊ veniet antixp̄s q̄ interficiet ſanctos libertate reddita romanis noīe ſuo. Et dicit notant̄ ꝙ regni romani diſſectio fiet. q2 dicit ſup illud Danielis. vij. vbi vidit Daniel quattuor beſtias. x. cornua habere ⁊c. dicamus igit̄ ꝙ in ↄſummatione mundi qñ romanū impiu3 deſtruet̄ venturi ſunt. x. reges q̄ inter ſe romanū diuident impiu3. Et dictu3 fuit ſupra ꝙ poſt hoc veniet antichriſtus. q2 tunc manifeſte ſe oſtendet. et fideles decipere attentat ſex modis. ſc3.

Sapientia verboꝝ.
Simulatione virtutum.
Teſtimonio ſcripturarū.
Opatione miraculoꝝ.
Promiſſione diuinoꝝ.
Terrore ꝑſecutionū.

Primo igit̄ tētabit decipe ſapiā verboꝝ p̄dicabit eñ in his locis in quibꝫ chriſtus p̄dicauit. ⁊ p̄dicabit ꝑſuadēdo quibus modis poterit ꝙ lex xp̄i ſit praua. ⁊ nouam legem ↄſtituet. iuxta illud. pſ. ix. Conſtitue dn̄e legiſlatorem ſup eos. Scḋo ſil'atione virtutū. ipe eñ in principio ſui regni ſiml'abit caſtitatē. vñ ſm illud Daniel. xj. ſm tranſlationē noſtram ↄcupiſcētijs feminaꝝ nō ſubiacebit. qđ principaliter Jero. refert ad antixp̄m. In regno tñ ſublimatus ⁊ reputatus vt deus. talia nephanda nō reputabit vicia. ſ3 magis nature remedia. Dicit enim glo. ſup illud Deut. Fluet Dan largiter ex baſan. ꝙ antichriſtus ſatiabit̄ pinguedine luxurie qđ intelligitur in occulto. Vt ſic in principio caſtitatem ſiml'abit in aperto. pinguedine tñ luxurie ſatiabit̄ in occulto. poteſt ſic etiā intelligi ꝙ ↄcubitu mulierū nō ſubiacebit. q2 ſodomiticus erit. et tales hoīes ↄcupiſcentijs mulieris non ſubiacent vt nō vexent̄. ſ3 turpibꝫ immūdicijs ſatiant̄. ipe enim non ſolū ſimulabit caſtitatem. ſ3 etia3 erga ſubditos benignitatē. in principio ſui dominij benignus apparebit. diem ſabbati faciens obſeruari. poſtea aūt venenū ſue iniquitatis diffundet. vt dicit Damaſ. li. iiij. cap. penulti. In principio regni ſui ſiml'abit iuſticiam. cū aūt dn̄ator factus fuerit ꝑſequet̄ eccleſia3. et manifeſtabit omnē iniq̄tatē ſuam. Tercio tentat ſeducere teſtimonio ſcripturaꝝ quas ad ſuū errore3 exponet. ſiml'ans ſe bonū eſſe. ⁊ zelum aīarum habere. idcirco cauebit p̄dicando. ⁊ p̄dicatores ſuos in omnes ptes mundi mittendo ne ſcriptura a catholicis doctoribus recte et debite exponat̄. aut ne eius errores extirpētur. Quarto opatione miraculoꝝ. dicit .n. Methodiꝰ martyr de nouiſſimis diebus ꝙ faciet ſigna multa ſup terram vt ceci videant. claudi ambulent. ſurdi audiant. mortui quaſi reſurgant. Ipſe enim ſiml'abit ſe mortuū et ꝑ triduū latens poſt apparebit dn̄s ſe reſuſcitatū. vt dicit glo. ſup apoc. xiij. Vidi vnū de capitibꝫ quaſi occiſum in morte ⁊ plaga mortis curatus eſt. ipſe eñ arte magica aſcendet in aera ferentibus eum demonibus. ⁊ ſic curabit̄ plaga eius. q2 q̄ prius mortuus credebatur poſtea viuus reputabitur. Vt dicit alia gloſa. Faciet et ignem .i. ſpūm malignū ſup ſuos deſcendere vt loquāt̄ varijs linguis. vt dicit glo. Apoca. xiij. et facient ſigna etiā vt ignē de celo mittent in ↄſpectu hoīm ſed illa ſigna ſunt mendacia ꝓpter hoc. q2 finaliter tendunt ad mendacium .ſ. ad deceptionē hoīm. iuxta illud apocal. xiij. Seducet habitatores in terra ꝓpter ſigna que data ſunt illi. vel dicant̄ mendacia. q2 aliq̄ erūt falſa ſm Auguſti. li. xx. de ci. dei. ca. xix. Nam ſiml'abit ſe et aliquos alios ſuſcitare a morte. ⁊ hoc nō erit ſm veritate3. Aliq̄ tñ faciet ſigna vt ignem de celo cadere ſm veritatē apocal. xiij. ille erit verus ignis. ſicut q̄ combuſſit oues ⁊ pecora. Job. j. Et ſicut magi pharaonis fecerūt veros ſerpentes vt dicit Aug. li. iij. ca. iiij. Et veras ranas ⁊ hoc arte magica ⁊ miniſterio demonum. q2 ſciunt naturas rerū. ⁊ ſemina ex quibus poſſunt cito ſerpentes fieri vl' rane ⁊ illico comportauerūt applicātes actiua paſſiuis. et ſic generabant̄ ſerpentes ⁊ rane vt habet̄ Exo. vij. et viij. et ita pñt facere arbores ⁊ herbas florere et areſcere nō eſt tñ putandū ꝙ demones vel antichriſtus poſſēt vel poſſet naturales rerū formas ꝓpria virtute inducere. ſ3 bene aliena virtute inducit formā ſerpentis vel rane in materiā ꝑ hoc .ſ. applicando res ſeminales adiuicem. ex quarū actione adinicē inducit̄ forma ſerpentis. et qui voluerit latius de hac materia loq̄ videant magiſtrū. ij. ſniaꝝ di. vij. c. lvj. ⁊ ſic de alijs. Et nota ꝙ antichriſtus non faciet ſigna ꝓprie dicta. ſ3 largo ⁊ cōi modo dicta. q2 faciet aliqua miracula in ↄſpectu hoīm. ſc3 talia que excedūt humane nature facultatē ſeu ↄditionem vt deſcenſio ignis in ſublimi et ↄſimilia. Sed diceres quō diſcernūt̄ vera miracula a falſis. Rndet̄ ꝑ tria vñ l3 qñq3 ↄueniunt in materia. differunt tñ ex pte principalis agentis. miniſtri et finis. Ex pte pncipalis agētis q2 in veris miraculis ⁊ ꝓprie dictis opat̄ agens potētie infinite ⁊ ſupra naturā. In miraculis vō demonu3 opatur virtus nature creata ad vitam multipliciter ꝑ alias naturas. ex pte miniſtri. Nam ſm Aug. in libro lxxxiij. queſtionū. Miracula vera fiunt vel a bonis xp̄ianis per publicam iuſticia3 vel a malis chriſtianis per ſigna publice iuſticie. ſed magi et antichriſtus facient miracula q2 adiuuant̄ a demonibꝫ cū quibꝫ fiunt prefati cōtractus q2 adiuuant eos ↄiungendo res naturales Ex pte finis. q2 miracula dei fiunt ad vtilitatē eccleſie.

⁊ ad gloriaꝫ dei. ſꝫ demonum aut magoꝝ miracula fiūt
ad deceptōꝫ. vanam gl̄iaꝫ. ⁊ ad oſtēſionem ꝓprie excellē/
tie. Sꝫ d. q. deus ꝑmittit, demones aut demonū fauto
res facere talia. Rn̄det be. Aug. li. iij. ḋ ciui. dei. c. iiij. ꝙ
ꝓpt̄ tria. Primo vt fallant̄ fallaces. Scḋo vt boni exer/
ceant̄. Tercio vt boni ad talia non aſpirent. Quinto ꝑ
munera temptabit antixp̄s ſeducē q̄ etiam excecāt ocu
los iuſtoꝝ. Exo. xxiij. Deut̄. xvj. Naꝫ dyabolus oſn̄dit
ei thezauros oculṫos. ⁊ ipſe dn̄abit̄ thezauroꝝ auri ⁊ ar
genti ⁊ oīb⁹ ꝑcioſis egypti vt dꝛ Dan̄. xj. vt ꝑtim ꝑ pe/
nam. ꝑtim ꝑ diuicias ſue ſubdant̄ dn̄ationi vniuerſa.
vt expꝛſſe dic̄ Hiero. ſup Dan̄. vbi ſ. dabit ſuis ꝑtātez
in multis. ⁊ terraꝫ diuidet ğtuite. ſic inq̄ens. Antixp̄s
q̄ꝫ deceptis munera largiet̄. ⁊ terraꝫ exercitui ꝯdiuidet
F. q̄ſqꝫ terrore ſupare nequerit auaricia ſbiugabit. Sexto
terrore ꝑſecutionū. ipſe enī ingeret ſe terrene ꝑtāti. ſicut
enī xp̄c fugit tꝑale regnum hui⁹ mōi. qḋ ꝓbat Hiero.
exponens illud Dan̄. xj. Ingrediens ad vrbes vberes.
⁊ faciet qḋ non fecerūt pꝛ̄es eius. vbi Glo. dic̄ Hiero.
Nullus iudeoꝝ regnabit vnq̄ꝫ in toto orbe ꝑter ipm̄.
Et erit impium eius maius q̄ꝫ ante vnq̄ꝫ erat romanū
impium dicente Greg. xiij. moralium. Hui⁹ beſtie cor
nu. ſ. antixp̄i paruulum oꝛit̄. qꝛ pur⁹ homo. ſꝫ inaniter
creſcit. qꝛ ad ꝯiunctam ſibi vim fortitudinis ꝓficiet. idē
parꝫ Dan̄. vij. vbi daniel vidit ꝙ cornu ortum int̄ decē
cornua beſtie erat paruulum. ⁊ hēbat oculos ante ⁊ re/
tro. ⁊ os loq̄ns grandia. qḋ exponit Aug. dicens. Por
ro decem cornua ipſi⁹ regni decem reges erunt. ⁊ alius
ꝯſurget poſt eos. ⁊ ipſe potentioꝛ erit ꝑoꝛib⁹. qꝛ ip̄e erit
monarcha orbis. affligetqꝫ ꝑ ꝑlia tria cornua. regnuꝫ. ſ.
egypti. affrice. ⁊ ethiopie. quib⁹ ꝯfractis cetera. vij. cor/
nua imperij romani facil'r ſue iuriſditioni ſubmittent̄
vt dic̄ Glo. ſup Dan̄. xj. ſup illo v̄bo ⁊ ꝯcitabit ⁊c̄. vrbē
inq̄t. ⁊ regem egypti ꝑmū ſupabit q̄ eſt nunc vnum de
trib⁹ cornib⁹. idem dic̄ Hiero. ſup apoc̄. Igit̄ regnum
egyptioꝝ veniet in regnum ſiue in terram glorioſam. ⁊
tranſiens ꝑ libiam. affricam ⁊ ethiopiā. iſta duo regna
ſibi ſubiugabit. vt dic̄ hiero. ſup dan̄. xj. poſtea veniet
in iudeam ⁊ multe vrbes ⁊ ꝓuincie dature ſunt in eius
man⁹ vt dic̄ ibideꝫ. Ex his dict̄ꝫ breuit̄ elicio ꝙ magna
erit ꝑſecutio antixp̄i. qꝛ dic̄ Ariſt. j. pollit̄ꝫ. Seuiſſim⁹ ē
iniuſtiſſima hn̄s cornua. ⁊ qꝛ ipſe erit iniuſtiſſim⁹. ⁊ ar/
mabit̄ mult̄ꝫ gentib⁹. Concludit̄ ꝙ in ſua ꝑſecutōe erit
ſeuiſſim⁹. dic̄ enī Methodi⁹ martyr in exitu. x. tribuuꝫ
cum fuerit pax tūc reſerabunt̄ porte caſpie in latere aq̄
lonis. ⁊ gentes iſte gog ⁊ magog venient. ⁊ ꝯcutiet̄ om
nis terra pꝛe timore eoꝝ. ⁊ expaueſcent omnes hoīes q̄
habitant ſup faciē vniuerſe terre. ⁊ abſcōdent ſe in mō
tib⁹ ⁊ ſpelūc̄ꝫ a ꝯſpectu eoꝝ. Hi ſunt ex ꝓgenie iaphet
⁊ exeuntes tranſibūt a facie aq̄lonis. Carnes hoīm co/
medent. ⁊ ſerpētes ⁊ iumenta. mulieres cū puulis ſuis
mādūcabūt. ⁊ illos nullus poterit expugnare. iō dixit
Dan̄. c. xij. veniet tp̄s q̄le n̄ fuit a tp̄e ex q̄ hoīes eē cepe
rūt. ⁊ xp̄c. math. xxiiij. Erit tūc. ſ. tp̄e antixp̄i tribulatō
magna. q̄lis nō fuit ab initio mūdi vſqꝫ q̄ neqꝫ fiat. ⁊ ni
ſi abbꝛeuiati fuiſſent dies illi nō fieret ſalua oīs caro.
G ſꝫ ꝓpt̄ electos abbꝛeuiati ſunt. Terciū nūcium qḋ ꝑce/
det xp̄i aduentum eſt aduent⁹ Enoch ⁊ Helie q̄ veni
ent i redargutōꝫ iniq̄tat̄ꝫ antixp̄i. de hoc Malach. iiij.
Ecce ego dn̄s mittam vobis heliam ꝓpham anteq̄ꝫ ve/
niet dies dn̄i. ⁊ magn⁹ ⁊ horribilis. Et methodi⁹ mar/
tyr. v̄ſus finem ſui libri. Poſt hec inq̄t. mittet dn̄s du/
os famulos ſinceriſſimos Enoch ⁊ Heliam q̄ in eius
teſtimonio reſuati fuerāt ad arguendum ip̄m inimicū
hec ille. Predicatio eoꝝ enī erit valde efficax vt ſiq̄s vo
luerit nocere eis. ignis exibit de ore ip̄oꝝ. i. ad verbum
ipſoꝝ. ignis deſcēdet de celo ⁊ deuorabit inimicos eoꝝ
Apoc̄. xj. ⁊ hoc dabit̄ eis ad terrorē antixp̄i ⁊ ſuoꝝ ne ī
eos audeant manū īmittē nec ꝑdicatōeꝫ impedire. Sꝫ
d. q. q̄ꝫdiu durabit ꝑdicatio eoꝝ. ꝑdicabūt inq̄uā vt hꝛ

Apoc. xj. mille ducent. xl. dieb⁹. ꝑſecutio auteꝫ antixp̄i
durabit mille ⁊. xc. dieb⁹. Ex q̄ hꝛ ꝙ ꝑdicatio eoꝝ min⁹
xxx. dieb⁹ durabit ꝑſecutōe ātixp̄i. ⁊ dic̄ Metho. mar.
ꝙ antixp̄s replet⁹ furore iubebit ſanctos dei intficere.
⁊ q̄ eis erūt credituri. ⁊ dic̄. ꝙ ex oīn̄i tribu iſr'l erūt int̄/
fecti ꝓ xp̄o. cxliij. milia his dieb⁹. Ioh. aūt in apoc. xj.
exp̄mit locum paſſionis enoch ⁊ helie cū dic̄. Corpa eo
rum iacebūt in platea ciuitatis magne q̄ ſpūalit̄ vocat̄
ꝫodoma. Glo. ꝓpt̄ vicioꝝ vilitatem ⁊ egypt⁹. ſ. ꝓpt̄ erro
ris tenebꝛoſitatē vbi ⁊ dn̄s eoꝝ crucifix⁹ eſt. ſꝫ q̄ꝫdiu ia/
cebūt dicit. ꝙ trib⁹ dieb⁹ ⁊ dimidio. glo. vt quicūqꝫ vi/
derint eos timeāt illis ꝯformari. ſꝫ poſt illos tres dies ⁊
dimidiū ſpūs vite reintrabit in eos. ⁊ ſtabūt ſup pedeſ
ſuos. glo. qꝛ taꝫ īmortales q̄ꝫ impaſſibiles. ⁊ vox de celo
ad eos. Aſcendite inq̄t huc ⁊ aſcendēt in nube in celuꝫ
videntib⁹ inimicis. poſt intfectōꝫ enoch ⁊ helie ⁊ aſcen/
ſionem eoꝝ in celū. Antixp̄c imenſa ſupbia elat⁹ in mō
tem oliueti q̄ſi ver⁹ de⁹ aſcēdet ibiqꝫ figet tabernaculuꝫ
ſolij ſui in q̄ ſedens q̄ſi de⁹ faciet ſe adorari. dn̄s aūt ih̄s
interficiet eum ſpū oꝛis ſui. ⁊ glo. dic̄ ibidem. ꝙ occidet̄
a michaele archāgelo ⁊ ꝑs maxima ſuoꝝ. Illa aūt ꝯtro
uerſia ſic ſoluit̄. qꝛ occidetur a xp̄o impatiue a michaele
executiue. Naꝫ vt dic̄ Amb. q̄ ſedente ſup ſoliū in ver
tice mōtis oliueti. apparebit xp̄c cum magno lumīe in
aere voce clara dicens. Occidet̄ antixp̄s. ⁊ qḋ fuit ꝑce/
ptū a xp̄o implebit̄ miſterio angelico. Sꝫ d. q̄d fiet pt⁹
mortem antixp̄i? Ad hoc rn̄det ꝙ poſt mortem ei⁹ alia
tribulatio nō ſuccedet fm̄ ꝓpheciaꝫ nō ꝯſurget duplex
tribulatio. ſꝫ vt dꝛ Dan̄. xij. Erunt. xlv. dies bonis ad
pn̄iam agendam. ⁊ tūc iudei ꝯuertent̄ ad fidem viden
tes ſe deceptos. ideo dꝛ Dan̄. xij. Beat⁹ q̄ ꝑſeuerauerit
ad dies mille. ccxlv. naꝫ an̄ hoc dixit q̄ntitatē tp̄is ꝑ qḋ
antixp̄s regbit ⁊ ſe exhibebit ad orādum dicēs. tūc erūt
dies mille. ccxc. hoc ē tres ān̄i ⁊ dimidi⁹ q̄b⁹ ſi addider̄ꝫ
xlv. fient dies mille. ccc. ⁊. xxxv. nec tn̄ eſt putandum ꝙ
oēs hoīes ꝯuertent̄. dic̄ enī glo. ſup illud. j. ad theſſ. vl.
Miſtri antixp̄i gaudebūt ill' dieb⁹ vxores ducētes ⁊ cō
uiuia celebꝛātes. ⁊ ioca diuerſi gener̄ꝫ exercētes ⁊ dicen
tes lꝫ ꝑnceps nr̄ mortu⁹ ſit. mō hēm⁹ pacem ⁊ ſecurita/
tem. ⁊ cū talia dixerint ſupueniet eis interit⁹ ita q̄uis ⁊
ſubit⁹ ſicut eſt mulieris ꝓlem generātis ⁊ nō effugien/
tis. ad idem ſonat text⁹ ibidem. Cum dixerint pax ⁊ ſe
curitas ⁊c̄. Nec eſt putādum ꝙ ſtatim poſt finē illoꝝ.
xlv. dieꝝ fact⁹ ſit finis mūdi. ⁊ ꝙ dn̄s ad iudicium ve/
niet. qꝛ dicit ſaluatoꝛ Math. xxiiij. de die illa nemo ſcit
neqꝫ angeli celoꝝ. iō qn̄ dn̄s ventur⁹ ſit penit⁹ ignorat̄.
Tenent tn̄ ſancti ꝯmunit̄ doctores ꝙ int̄ finem ꝑſecu/
tionis antixp̄i. ⁊ finale iudicium bꝛeue tp̄us dꝫ media/
re. Quartm nūcium ꝑcedens xp̄i aduentuꝫ eſt appa/
rētia ſignoꝝ q̄ꝝ ſunt. xv. ſic̄ dicit ſe inueniſſe b. Hiero.
in hebꝛeoꝝ annalib⁹. Prima die eriget ſe mare. xl. cubi/
tis ſup altitudinem mōtium. ſtans in loco ſuo q̄ſi mu/
rus. Secūda die tātum deſcendet ꝙ vix videre poſſit.
Tercia die belue marine apparebūt ſup mare. ⁊ dabūt
mugitus vſqꝫ ad celum. Quarta die mare ⁊ aque arde
bunt. Quinta die herbe ⁊ arbores dabūt rorem ſangui
neum. Sexta die ruent oīa edificia. Septima die pe/
tre adinuicem collidentur. Octaua die erit vniuerſalis
terre motus. Nona die ecōtra terra equabit̄. Decima
die exibunt homines de cauernis. ⁊ ibunt velut amen
tes ⁊ mutuo non poterunt loqui. Undecima die ſur/
gent oſſa mortuorum. ⁊ ſtabunt ſupꝛa ſepulchꝛa. Duo
decima die cadent ſtelle. Tredecima morientur ho/
mines viuentes. ⁊ cum mortuis reſurgent. Decimaq̄r
ta die ardebit celum ⁊ terra. i. ſuperficies terre ⁊ aeris.
Decimaquinta die fiet nouum celum ⁊ noua terra. et
ſurgent omnes in generali reſurrectione. tunc vt dicit
euangelium. Videbunt filium hominis ⁊c̄. vbi tangit
iudicis irati aſpectum quo malos terrebit. Ubi nota
aduentus filij hominis ad iudicium erit horribilis, ꝓpt̄

tria ſcilicet.
Horrorem peccatoꝝ.
Tremorem angeloꝝ.
Dolorem dānatoꝝ.
Primo enī aſpectus iudicis erit malis terribilis ꝓpter horrorem peccō̄ꝝ. ſicut enī fur vel raptor videns iudicē venientem ad ſe puniendum vel ꝯdemnandum vtiqꝫ hꝫ horrorem ſciens ſe reum ⁊ culpabilem. ſic ⁊ peccō̄res terrebunť qꝛ xp̄c iudex viuoꝝ ⁊ mortuoꝝ veniet ad ꝯfuſionem ⁊ punitō̄ꝫ eoꝝ. Quod figuratum eſt Gen̄. iij. ꝙ adaꝫ poſt pec̄tm̄ audiuit dn̄m deambulantē in paꝛadiſo ad auram poſt meridiem abſcondit ſe. erat enī nudus. cui dn̄s adam inq̄t. vbi es? q̄ ait vocem tuaꝫ audiui. ⁊ timui eo ꝙ nudus eſſem ⁊ abſcō̄di me. Et ſeq̄ť ꝙ emiſit dn̄s adaꝫ de paꝛadiſo voluptatis vt opareť ⁊c̄. Eiecit qꝫ adam ⁊ collocauit an̄ paꝛadiſum cherubin. ⁊ flameum gladium ne pateret ingreſſus. Myſtice adaꝫ excuſans ſe eſt peccō̄r querens excuſatō̄ꝫ in peccīs. ſꝫ ibi nō̄ erit locꝰ excuſatō̄is. Dicit enī be. Aug. ſmo. iij. de aduentu xp̄i ad iudicium. ſi dicerent peccō̄res ꝓphas non miſiſti. legē non dediſti. patriarchas nō̄ vidimꝰ. ſanctoꝝ exempla nō̄ legimꝰ. xp̄c in terra nō̄ fuit. nunq̄ꝫ petrꝰ aut paulus p̄dicauit. euāgeliſte aut martyres non fuerūt quoꝝ exempla ſeq̄remur. futuꝝ iudicium nemo p̄dixit. veſtire nudum nemo mādauit. reſiſtere libidini nemo p̄cepit. reſpuere auariciam nemo ꝑſuaſit. ignorantia peccauimꝰ. meremur igiť veniam in his q̄ geſſimꝰ neſcientes ſꝫ hec nō̄ valebūt. qꝛ ſi opus erit. qꝺ tn̄ non erit. ſurget p̄mꝰ Noe iuſtus ⁊ ꝓclamabit ego dn̄e ꝓpť peccā̄ eoꝝ ne perirent diluuium p̄dicaui vt iſti agnoſcerent q̄ eſſet innocentibꝫ ſalus. ⁊ q̄ pena peccantibꝫ. poſt hunc veniet Abraham ⁊ dicet. Ego pr̄ gentiū cuiꝰ exempla ſequentes electi ſunt. Ego filium meū Yſaac dn̄e nō̄ dubitaui tibi vt fieret vt iſti agnoſcerent nihil ſibi ꝓ te dn̄e fuare. ego te dn̄e iubente terram meaꝫ ⁊ cognatō̄ꝫ deſerui vt eſſet eis exemplum ſua peccata deſerere. hinc Moyſes ſubſequeť dicens. Ego dixi non adulterabis vt licētiam fornicatō̄is tollerem. Ego dixi diliges ꝓximū tuū vt charitas abundaret. Ego dixi ſoli deo ſerues ne ydolis imolarent. poſt hūc veniet Dauid ⁊ dicet. Ego cuꝫ rex eſſem p̄ditus poteſtate. cilicio ſup̄ tectꝰ ⁊ cinere ſb̄iectus oraui vt iſtis manſuetudinis ⁊ humilitatꝫ exemplum darem. Poſt hec Eſaias dicet. Ego dn̄e ꝑ os meum eos p̄monui. ego peccantibꝫ iraꝫ venire teſtatꝰ ſum vt iſtos a malis ſuis. ſi non ſpes p̄mioꝝ vel ſupplicioꝝ formido repelleret. Poſt hunc dicit xp̄c. Ego vobis regna celoꝝ ꝓmiſi. ego etiam vt maloꝝ vioꝝ p̄niaꝫ ageretis in exemplū latronem q̄ ſub vniꝰ hore momēto in ſuo fine ꝯfeſſus ē eum in paꝛadiſo locaui. ego in petro iudeos ammonui. ego in paulo gentibꝫ p̄dicaui. q̇d vos iuuat ꝙ labijs me honoratꝫ ſi factis ⁊ opibꝫ negatꝫ. tūc illis miſeris ſe excuſare nō̄ valentibꝫ diceť. Ite in tenebras exteriores. Hec Aug. tūc ponenť q̇nqꝫ q̄ erūt cuꝫ ſe excuſare non poterunt.

N Iniquitatum denudatio.
Exceſſuum increpatio.
Peccatoꝝ ſeparatio.
Sententie ꝓlatio.
Paradiſi obſeratio.

Primū inq̄ntum eſt iniq̄tatum denudatio. ad experientiam enī videmꝰ ꝙ arbores tp̄e veris florent. ⁊ tp̄e eſtatis fructꝰ hn̄t. veniente aūt hyeme folijs ⁊ fructibꝫ denudanť ⁊ ſpoliāť. ⁊ ſic q̄ p̄us pulcre videbanť ex ornatu folioꝝ. diſtorte apparēt ⁊ indiſpoſite in caſu eoꝝ. q̇d ꝑ arbores niſi hoīes deſignanť. q̄ licet h̄ florent in mūdi delicijs huiꝰ ⁊ eius vanitate. ferentes fructꝰ peccō̄ꝝ in hyemē futuri iudicij apparent diſtorte cum ibidem nudať pec̄tm̄ eoꝝ ſicut ꝓphetauit Eſaias. Reuelabiť ignominia tua. ⁊ videbiť obprobriū tuū Eſa. xlvij. ⁊ Ezech. xvj. dicit dn̄s. Nudabo ignominiam tuam coram eis .ſ. angelis ⁊ omnibꝫ electis. ⁊ videbunt omnem turpitudinem tuam. ⁊ infra. nudabunt te .ſ. demones veſtimentis tuis ⁊ auferent vaſa decoris tui. ⁊ derelinquēt te. nudam plenamqꝫ ignominia. Et Job. xx. Reuelabunt inq̄t celi iniq̄tatem eiꝰ .ſ. peccō̄ris glo. qꝛ in futuro iudicio v̄tute dei omnia peccā̄ reuelabunť. Secō̄m eſt exceſſuū increpatio. iuxͣ illud Jude in canonica ep̄la ſua. Ecce venit dn̄s in ſanctis milibꝫ ſuis facere iudiciuꝫ ꝯ̄ omnes impios de omnibꝫ opibꝫ iniq̄tatis ⁊ impietatꝫ eoꝝ quibꝫ ipſi egerūt. ⁊ de omnibꝫ duris q̄ locuti ſunt ꝯ̄ dn̄m peccō̄res impij. Primuꝫ tangiť ibi adam timui. eo ꝙ nudus eſſem. Secō̄m ibi innuiť qꝺ dixit dn̄s ade. qꝛ audiſti vocem vxoris tue ⁊ comediſti de ligno de q̄ p̄cepi tibi ne comederes maledicta terra in ope tuo. q̇d ꝑ vxorem niſi ſenſualitas. cuiꝰ vocem audit peccō̄r cum pec̄tm̄ facit. ideo ī extremo iudicio merito arguiť ⁊ maledicť. Terciuꝫ eſt maloꝝ aut peccatoꝝ a bonis ſepatio Math. xxv. Congregabunť ad euꝫ om̄es gentes ⁊ ſeꝑabit eos abinuicem ſicut paſtor ſegregat oues ab hedis. ⁊ ſtatuet oues q̇dem a dextris ſuis. hedos aūt a ſiniſtris. ⁊ hoc notať ibi. Emiſit dn̄s adam de paꝛadiſo voluptatis. Quartū eſt ſn̄ie ꝓlatio cū dicet iudex Math. xxv. Diſcedite a me maledicti in ignē eternū q̄ p̄paratꝰ eſt ſathane ⁊ omnibꝫ angelis. ⁊ ſignificať in hoc vt diť glo. ꝙ emiſit eum dn̄s tanq̄ꝫ excō̄municatū. Quintum eſt paꝛadiſi celeſtis obſeratio vel clauſio. qꝛ dr̄ Luc. xv. ꝙ chaos magnū eſt firmatum inť bonos ⁊ malos. qꝺ exponit mgr̄ in. iiij. ſen. di. xl. dicens. Quod ē illud chaos niſi hinc iuſticia. ⁊ inde iniq̄tas. q̄ nullatenꝰ ſociari pn̄t ⁊ hoc ſignať in hoc ꝙ locauit an̄ paꝛadiſum cherubin ⁊c̄. ſuꝑ quo dicit Greg. in omel'. In extremo iudicij die cū apertis celis. miniſtrantibꝫ angelis. ꝯſidētibꝫ ap̄lis. in ſede maieſtatis ſue xp̄c apparebit. omnes hūc electi pariter ⁊ reprobi videbūt vt ⁊ iuſti de munere retributō̄is ſine fine gaudeāt. ⁊ iniuſti de vltione ſupplicij imꝑpetuum gemant. Secundo aduentꝰ xp̄i ad iudicium erit terribilis ꝓpť tremorē angeloꝝ. Vn̄ Aug. ſmo. j. de pē̄the. dicit. Sicut ingrediente rege in ciuitatē p̄cedet exercitꝰ p̄ferens humeris ſigna ⁊ vexilla regalia q̄ annūciant regis introitū ita veniēte rege dn̄o nr̄o p̄cedet exercitꝰ angeloꝝ q̄ triumphale crucis vexilluꝫ p̄ferens diuinū iudicium nūciabit. tūc ꝯmouebunť v̄tutes celoꝝ qꝛ tam terribile erit iudiciū. vt etiaꝫ ab angelis timeať. Omnis enī natura humani generis incipiet iudicari. ⁊ ſicut p̄ncipe iudicāte nō̄ ſolū rei ſꝫ etiā officiales q̄ nec ſibi ꝯſcij ſunt timore ⁊ tremore ꝯp̄hendunť ꝓpť iudicis terrorē. ita tūc cum genꝰ humanū iudicabiť. etiaꝫ celeſtes miniſtri pauebūt. ⁊ terribili apparatu iudicē intuentes horrenda formidine ꝯtremeſcūt. hec Aug. ſꝫ hic tremor reuerētialis erit ſiť Job. xxvj. columne celi ꝯtremiſcēt. Sup̄ q̄ dicit Beda. q̇d faciēt tabule qn̄ tremēt colūne. q̇d v̄gula deſerti patieť. qn̄ cedrus paꝛadiſi ꝯcutiť. Tercio ꝓpť dolorē peccō̄ꝝ damnandoꝝ hn̄bunt enī magnū dolorē ꝙ dn̄t in iudicio apparere. ⁊ cū dn̄t edacem flamā et̄naliť ſuſtinere. De p̄mo diť be. Hiero. in ep̄la. mallent reprobi ⁊ damnandi in et̄na ſponte penalitati ꝑſiſtere dūmodo nō̄ deberēt denuo iudicio apparere. De ſcō̄o diť be. Greg. ix. mora. tūc edax flamma ꝯburet quos nūc delectatio carnalis polluit. tūc infinitū barratruꝫ deuorat inferni quos inanis gloria nūc exaltat. Q̄rtum ad ſcō̄m tangiť in verbis p̄miſſis ſaluatoris. aſpectus quo bonos mulcebit dicens Math. xxv. Venite benedicti patris mei poſſidete paratum vobis regnum a ꝯſtitutione mūdi. Eſuriui ⁊ dediſtis mihi manducare. Sitiui ⁊ dediſtis mihi bibere. Hoſpes eram ⁊ collegiſtꝫ me ⁊ ſic de alijs. O q̄ntū gaudiū hn̄bunt tunc electi cū illud audient. Eſt enī verbum dulce ſup̄ oīa letificans corda electoꝝ. O verbū omni ſuauitate plenū. magis hoc vnicum verbū iocundiſſimū ⁊ amenū auditū letificabit vniuſcuiuſqꝫ ſancti ⁊ electi q̄ꝫ h̄ ſi poſſi-

L

M

bile eſſet darent̄ ſibi mille mundi. O ꝙ̄ felix tunc erit q̄
hoc audire meruerit vere felix ⁊ beat⁹ q̄ audire pat⁹ eſt
debēt enī vn⁹ homo oīa delectamēta ⁊ gaudia ꝯtemnē
⁊ mille milia hic pati ſupplicia maloꝝ vt tm̄ᵒ a benigno
iudice audire mer̄. Venite bn̄dicti p̄ris mei patū ⁊c̄.

De eadem dominica Sermo.

Venturus eſt iudicare vi
uos ⁊ mortuos. ita dicit Tho. in ſym. aploꝝ
Qn̄ reges terre volūt accedere ad aliquā ci/
A uitatem p̄mittunt nūcios q̄ ferunt ſigna regalis aduē
tus. ⁊ talia ſigna applicant apte in oſtijs domoꝝ vbi re
ges ſuum voluerit hře hoſpiciū. vt q̄libet videns hoc
ſignū nō dubitet de aduētu ꝫ timeat ſi reus eſt vel gau
deat ſi bon⁹ eſt ad ei⁹ aduētum ſic xp̄c rex celoꝝ q̄ ventu/
rus eſt in hūc mundū velut in ſuam ciuitatē ad extre/
mū iudicium faciēdum p̄mittit ſigna regalia vt nemo
de ſuo aduentu dubitare videat̄. Primū enī ſignū erūt
inimicitie pploꝝ ⁊ regū. De hoc dr̄ Math. xxiiij. ⁊ Lu
ce. xxj. Surget gens ꝯ gentē. ⁊ regnū aduerſus regnū.
Scdm̄ ſignū erūt ꝯmotiones locoꝝ. de hoc dr̄ Math.
⁊ Lu. vbi s̄. Terremot⁹ ꝑ loca erūt. Terciū ſignū erūt
infectōes morboꝝ vt peſtilētie ⁊ fames. Quartū erunt
impſſiones terribiles de celo. vt tonitrua fulgura. grā/
dines ⁊ ſiīa. de hoc dr̄ Lu. xxj. Terrores d̄ celo ⁊ ſigna
magna erūt. Quintū erūt tyrānice pſecutiones. de hoc
Math. xxiiij. Tradent vos in tribulatōē ⁊ occidēt vos
⁊ eritis odio oībꝫ hoībꝫ ꝓpt nomen meū. ⁊ Lu. xxj. Ini
cient vobis manus q᷑ trademī a parētibꝫ ⁊ fratribꝫ et
amicis ⁊ cognat̄ ⁊ morte afficient ex vobis. Sexto ꝙ
ſol obſcurabit̄ ⁊ lumen nō dabit luna eo ꝙ recepit lu/
mē a ſole q̄ caloris ſanguinei apparebit. Apoc. v. iō dr̄
Luc. xxj. Erunt ſigna in ſole ⁊ luna ⁊ ſtellis. q᷑ materie
ſupi⁹ in aere inflamabunt̄. ⁊ accenſa deſcendēt. ⁊ ſic ap
parebit ſimplicibꝫ ſtellas de celo cadē. vel iō ſunt ſigna
in ſtellis. q᷑ hoīes docti q̄ velut ſtelle deberēt ſcientia ⁊
vita lucere cadent ſm̄ illud Dan̄. xij. q̄ ad iuſticiā eru/
diunt multos q̄ſi ſtelle in ꝑpetuas et̄nitates illi trahēt
in errorem antixp̄i. ſicut dixit Joh. apoc. xij. d̄ dracone
.ſ. antixp̄o ꝙ cauda ſua traxit terciam ꝑtem ſtellaꝝ celi.
⁊ miſit eam in terram. Septimū ſignū erit crucis xp̄i
apparitio. iux̄ illud math. xxiiij. Tunc apparebit ſignū
filij hominis. ſup q̄ dicit Caſſiodo. in omel̄ lxxv. Xp̄c
apparebit iuſticiā magnā hn̄s .ſ. crucē. ⁊ hec crux .ſ. ra/
dijs ſolis erit lucidior. nec ſignū crucis in iudicio mālit
apparebit ꝫ bene ſignū crucis ⁊ ſic ptꝫ ꝙ xp̄c veniētibꝫ
ſignis ventur⁹ eſt ad iudicādum vt volūt v̄ba p̄libata.
Ventur⁹ eſt iudicare viuos ⁊ mortuos. in quibꝫ v̄bis
tria innuunt̄.

Judicij ineuitabilitas.		Venturus.
Latendi impoſſibilitas.	ibi	Judicare.
Judicandoꝝ vniuerſitas.		viuos ⁊ mortuos.

Pro quo notādum iudicium finale xp̄i in aliquo ſimi/
le erit hoīm iudiciali ſn̄ie. Unde ſm̄ azonē. vt hr̄ ex̄ de
v̄boꝝ ſig. c. ſocius. Judiciū eſt act⁹ ltim⁹ triū pſonaꝝ
iudic̄ actoris ⁊ rei. ſi aūt factū neget̄ q̄rta pſona .ſ. teſt̄
inducit̄. vtꝫ. iiij. q. iij. c. j. ⁊ illi teſtes dn̄t eſſe p̄ntes ⁊ de
his q̄ nouerūt ⁊ viderunt ferre teſtimoniū. vtꝫ. iij. q. ix.
teſtes. ⁊ hoc ſm̄ glo. intelligit̄ de cā criminali in q̄ teſtes
ſp erunt p̄ntes. ⁊ noīe teſtium etiā intelligunt̄ inſtru/
mēta ⁊ argumēta. ſic ad ꝓpoſitū in finali iudicio iudex
erit xp̄c, actor dyabolus. ⁊ rei pctōres. teſtes angeli. ⁊ cō
ſcientia argumēta. p̄ntia pctā. Et eſt notādum iudex ſe
cularis ⁊ eccleſiaſtic⁹ anteꝗ̄ veniat ad iudiciū p̄mittit.
D Primo ad citādos reos vnū nunciū. Semꝑ enī dꝫ iu/
dex citare reum quecūqꝫ ſit cā vt ꝓbat̄ ex̄ de appel. c. ꝑ/
tinus. ⁊ ex̄ de ꝯſti. c. eccleſie ſancte marie. ⁊ ex̄ de maio. ⁊
obe. c. int̄ q̄tuor. ſic xp̄c faciet. q᷑ de⁹ pr̄ dedit ei iudiciū.

Joh. v. anteꝗ̄ aūt veniet ad iudicium p̄mittit citatio/
nem dicens ſm̄ Hiero. ſup Math. Surgite mortui ve
nite ad iudiciū. De hac voce dicit dauid pſ̄. lxiiij. Da/
bit voci ſue vocem v̄tutis. Hec vox dr̄ tuba ꝑ aplm̄. j.
ad Theſ. iiij. Ipſe dn̄s in iuſſu ⁊ in voce archangeli. ⁊
in tuba dei deſcendet de celo .ſ. ad ſuſcitādū mortuos.
Sup quo dicit Nico. de ly. Jſta inq̄t tuba nō eſt aliud
niſi vox p̄dicta .ſ. ſurgite mortui. q̄ tuba dr̄ ꝓpter ſimili/
tudinem tube veteris teſtamēti q̄ fiebat vocatio ad ꝯſi
lium. preparatio ad bellū. ⁊ inuitatio ad feſtum. q᷑ in ex/
tremo iudicio omnes ꝯgregabunt̄ ad iudiciū. ⁊ arma/
bit̄ creatura in vltionem inimicoꝝ. ⁊ inuitabunt̄ iuſti
ad feſtum angeloꝝ. Hec lyra. Sꝫ ſi querit̄ cui⁹ vel q̄lis
erit vox illa⁜ Rn̄det mgr̄. li. iiij. ſen. dicens. xliij. diſtin.
Aplus dicit ꝙ erit archangeli .i. ipſi⁹ xp̄i q̄ eſt p̄nceps
angeloꝝ vel erit vox alic⁹ vel plurimoꝝ angeloꝝ. Hec
vox diuina multū eſt timēda. q᷑ erit valde fortis ⁊ terri
bilis. hanc timuit be. Hiero. q̄ dicit ſup Math. Quo/
tiens diem illum ꝯſidero totiens toto corde ꝯtremiſco.
ſiue enī comedo ſiue bibo q̄cq̄d aliud fecero ſemꝑ vide
tur illa tuba terribilis in auribꝫ meis ſonare. Surgite
mortui venite ad iudicium. ecce citatio p̄mo p̄cedet iu/
dicium. Scdo oportet vt citati ad iudiciū in foro hui⁹
mūdi coram iudice ꝯpareant ne ꝯtumaces fiant. ſic eti
am ad hanc vocē citatiōis hn̄t omnes homines reſur/
gere ⁊ ī iudicio dei ꝯparere. iux̄ illud mgr̄i li. iiij. di. xliij.
Cauſa inq̄t reſurrectionis mortuoꝝ erit vox tube que B
in aduentu iudicis ab omnibꝫ audiet̄. ⁊ cui⁹ v̄tute exci
tabunt̄ mortui. ⁊ de monumētis reſurgent. Jdeo dicit
dn̄s Joh. v. Venit hora in q̄ omnes q̄ in monumētis
ſunt. audient vocem filij dei ⁊ p̄cedent q̄ bona fecerūt
in reſurrectōē vite. q̄ v̄o mala in reſurrectiōem iudicij.
Sꝫ d. q. videt̄ ꝙ non omnes reſurgēt in iudicio. q᷑ dr̄.
pſ̄. j. Non reſurgēt impij in iudicio. Et iteꝝ Job. xiiij.
Homo cū dormiret nō reſurget. Ad hoc rn̄de ꝙ om/
nes tam boni ꝙ̄ mali reſurgēt in iudicio. ſm̄ illud. j. ad
Chor̄. xv. Omnes nos inq̄t manifeſtari oportet an̄ tri
bunal xp̄i vt recipiat vnuſq̄ſqꝫ mercedē ꝓut geſſit in
corpe ſiue bonū ſiue malū. Apoc. xx. mare dedit mortu
os ſuos ſm̄ glo. Mare ibi infernū noīat. Et ſubdit̄. ⁊
iudicatum eſt de ſingulis ſm̄ opa coꝝ. Et ad pſ̄ dr̄ ꝙ
impij in iudicio dicunt̄ non reſurgere vt iudicent̄ iudi
cio redemptiōis ſeu ſaluatiōis. vel dicunt̄ nō reſurgere
ad ſui exaltatōē. ꝫ ad ſui depſſionem. q᷑ ꝓijcient̄ in fo/
ueam eterne damnatōis. Vel iō nō dicunt̄ reſurgere ī
iudicio vt iudicēt ſicut ſancti Math. xix. Et hoc innuit
pſ̄. cum ſb̄dit. neqꝫ pctōres in ꝯſilio iuſtoꝝ. Ad p̄mam
anc̄tem Job dr̄. ꝙ non negat reſurrectōē. ꝫ addit do/
nec atterat̄ celum ⁊c̄. vt notet̄ ꝙ vtrūqꝫ fiet. ꝫ d. Nun
q̄d citat̄ deputabit̄ loc⁹ ad hoc rn̄de ꝙ loc⁹ exp̄ſſe ē iā
in ꝓphetia Johelis. iij. vicꝫ. vallis ioſaphat que eſt circa
montē oliueti. de q̄ dr̄. Adducā oēs gentes in vallem
ioſaphat. ⁊ ibi diſceptabo cum eis. Non tn̄ putādum
eſt ꝙ xp̄c ad vallem deſcendet. ⁊ ꝙ omnes iudicandos
vallis illa recipiet. ꝫ xp̄c erit in aere in loco eminenti vt
ab omnibꝫ poſſit videri. ⁊ circa eum erūt ſancti circun/
quaqꝫ. ⁊ mali erūt in terra vndiqꝫ circa locum iudicij.
⁊ hoc dicit mgr̄ li. iiij. diſt. xlvij. Boni ꝯgregabunt̄ de
q̄tuor orbis angelico miniſterio quo ⁊ rapient̄ obuiam
xp̄o in aera. reprobis in terra quam dilexerāt remanēti/
bus. Sꝫ d. q. in qua forma venturus eſt⁜ Rn̄det̄ ꝙ in
forma humana ⁊ glorioſa. ⁊ in illa apparebit omnibus
tam bonis ꝙ̄ malis. iux̄ illud Apoc. j. c. Ecce in nubibꝫ
veniet. ⁊ videbit eum omnis pplus ⁊ q̄ eū pupugert̄. C
Jdem dicit mgr̄ li. iiij. di. xlviij. Jn forma humana iu/
dicabit q̄ omnibꝫ in iudicio apparebit vt videant ma/
li quem pupugerūt. diuinitatem v̄o eius mali nō vide
bunt. Unde Eſa. xxvj. Tollat̄ impius ne videat glori
am dei. humanitatem videbunt vt timeant. diuinita/
tem v̄o nō ne gaudeant. Diuinitas enī ſine gaudio vi/